

Marina Vlad - Docea

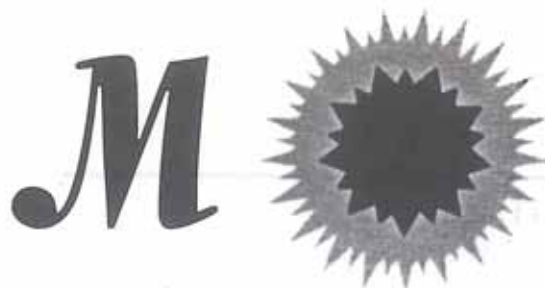
REALTATEA :

ADEVĂRULUI

PRESUPUS

Colecția Soarelui

2

Editura Macedoneanul

2003

Această carte a fost editată de
*ASOCIAȚIA
MACEDONENILOR DIN
ROMÂNIA*

Asociația Macedonenilor
din România

А.М.Р. - Д.М.Р.

cu sprijinul

Друштвото на Македонците
од Романија

GUVERNULUI ROMÂNIEI

Redactor Șef : Liana Dumitrescu
Redactor : Constantina Dumitrescu
Redactor : Laura Rogobete
Editura și Tipografia Alfa Omega, tel. (021) 210 52 36

MARINA VLAD - DOCEA

**REALITATEA
ADEVĂRULUI
PRESUPUS**

Editura Macedoneanul
București, 2003

VLAD-DOCEA MARINA

REALITATEA
ADEVĂRULUI
PRESUPUS

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VLAD-DOCEA Marina**

Realitatea adevărului presupus / Marina Vlad-Docea
București: Macedoneanul, 2003
ISBN : 973-85899-0-8

821.135.1-1

Biblioteca Națională a României
București, România

Motto:

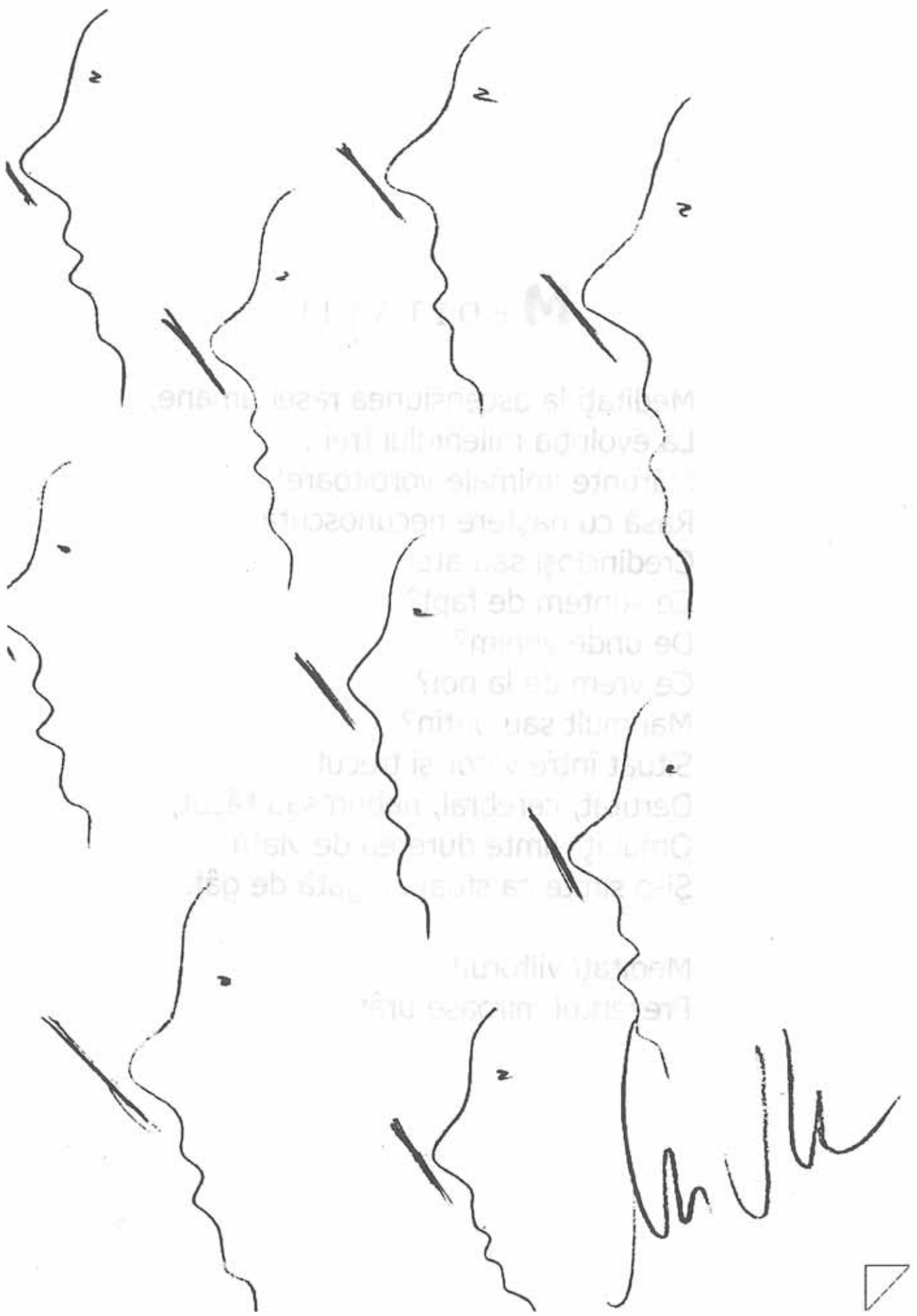
„Dumnezeu a conceput omul ca pe o lucrare cu un aspect care nu îl diferențiază și așezându-l în centrul universului, i-a vorbit astfel : „O, Adame! Nu ți-am dat nici un loc sigur, nici o înfățișare proprie, nici vreo favoare deosebită, pentru că acel loc, acea înfățișare, acele îngăduințe pe care tu însuți le vei dori, tocmai pe acelea să le dobândești și să le stăpânești după voința și hotărârea ta. (...) Tu, neîngrădit de nici un fel de opreliști, îți vei hotărî natura prin propria-ți voință în a cărei putere te-am așezat. Te-am pus în centrul lumii pentru ca de aici să privești mai lesne cele ce se află în lumea din jur (...). Vei putea să decazi în cele de jos ce sunt lipsite de inteligență; vei putea, prin hotărârea spiritului tău, să renaști în cele de sus ce sunt divine.”

Giovani Pico della Mirandola
„Despre demnitatea omului”

MEDITAȚII!

Meditați la ascensiunea rasei umane,
La evoluția mileniului trei ...
Mărunte animale vorbitoare!
Rasă cu naștere necunoscută
Credincioși sau atei
Ce suntem de fapt?
De unde venim?
Ce vrem de la noi?
Mai mult sau puțin?
Situat între viitor și trecut,
Derutat, cerebral, nebun sau tăcut,
Omul își simte durerea de viață
Și-o simte ca sfoara legată de gât.

Meditați viitorul!
Prezentul miroase urât.

CERCUL LUMINII

În cercul luminii sunt îngeri
Ploaia – lacrima lor
Pe întunericul adevărului azi
Înghețând în sentimentul topirii
Sau plutind albă
Deasupra speranțelor noastre
Razele îndoielii
Se strecoară tot mai adânc.
Ce ploaie?
Ce lacrimi?
Sunt îngeri curgând.

S P A S M U L **R** E A L I T Ă Ţ I I

Unde-i rațiunea vieții?
Nefirescul dă năvală
În nașterea dimineții.
Unde-i scopul existenței?
Încărcați ca și asinii
Oamenii cară povara zilelor
Fără pretenții.

Nefirească este tristețea,
Nefirească incultura,
Nefirească e gândirea celor mulți.
Oare,
Nefirească e natura?

E U

Nu mi-e rușine de ceea ce spun
Și-o spun pentru toți purtătorii de vicii:
Traiul meu nu-i simplu, nici comun,
Puțin sărit, dar nu nebun,
Voit incomod oarecum,
Imoral uneori pot să spun,
Deranjant deseori presupun...
Fiecare este propriul stăpân.
Vina, oricare-ar fi, mi-o asum.

CINEVA LA TRECUT

Ai venit
Un cineva ce forțează un început
Și-am vrut
Începutul n-a fost început
Ai intrat
Ca ceva sortit să rămână-n trecut
Dovadă că nu te-am iubit prea mult
Te-am acceptat ca ceva necesar
Uneori sincer
Alteori prefăcut...

Mi-e ciudă
Că gândim uneori
Mărunt.

LOCUL MEU

Locul meu este aici între cuvinte
Între dorințe
În deznădejdea singurătăților simțite
Mă poți citi
Mă poți rosti
Mă poți chiar înțelege
Mă poți avea în palma ta
Fierbinte – rece
Mă poți chiar pierde printre rânduri
În joaca de a nu pricepe.

M - A M T R E Z I T

M-am trezit în privirea ta aproape
verde

Și-n siguranța mersului tău

În gene mi-a licărit speranța

În timp ce sub talpă

Am strivit teama de mine însămi

Am renăscut

Ca o victorie definitivă.

LINIȘTE

Dragostea ta
Culcușul cald
Al mâinilor oboseite de căutări
Adevăr
Spectrul trecutului în eter
Aparent calm

Mă odihnesc pe starea ta sufletească.

DESĂVÂRȘIRE

- Fiului meu -

Zâmbești?

Ce gând curat străbate mintea?

Ce frumusețe te alintă?

Prin visul tău, copil iubit,

Iubirea mea spre infinit

Ești mai frumos ca Afrodita

Și chiar Adonis ar păli

De te-ar vedea –

Copilul meu

Realitate absolută.

PREZENT **L**IMITAT

Vocea ca semn al plăcerii
Se-aude pulsând în prezent limitat
Și tu simți și dorești,
Animal puțin cult și atins de păcat;

E nedrept să vreau să te am lângă mi-
ne,
Imoral să mă ții tremurândă la piept.
Rațiune pierdută. Clepsidrele-s pline.
Vocea ca semn al durerii se-aude încet.

CONȘTIINȚA AZI

În pământ
Se zbate trecutul rasei umane
Deasupra
Plutește adevărul umanității
Pe pământ
Clopotele reîntregirii în om
Se-aud din ce în ce
Mai departe
Din ce în ce mai adânc
În absurditate ...
Ermetice minți!
Ermetice fapte!

E UL **S** TERIL

Între lumină și întuneric,
Strălucire și obscuritate,
Viață și moarte,
Între toate există
Un mai puțin obscur
Al celor mai mulți dintre noi.

Deseori, puținul se-nalță
Îngropându-ne în eul steril.

NATURA DIN NOI

Cum adierea naște furtună,
Cum ploaia surâde sau plânge cu noi,
Cum valul ne-alintă sau lovește cu spumă

Iubirea se naște spre-a naște fiori –
Fiori ce se schimbă când vântul adie,
Când ploaia surâde,
Când valul ne-alintă ...

Fiori care dor în furtună,
Fiori care plâng pe cuvinte
Când marea lovește cu spumă ...

EȘTI AICI

Am ancorat în rațiunea ta de-a fi
Sunt obosită
Primește-mi fruntea
Pe pleoapa ta
Sub noi
Pământul ar putea fi sterp
Fără pasul tău în mine
Ești aici
Am ancorat pe malul stâng
Al trupului tău.

Am încercat să fac un pas în direcția ta
Sunt dintr-o familie bună
Părinții mei sunt oameni
Buni și onestți
Știu că
Părinții mei au spus că
Fără pășii tăi în viață
Nu pot
Am încercat pe marea mare
Alte zile.

REGĂSIREA

Te-aștept în prag de răsărit de lună
Mi-e teamă să gândesc că n-ai să vii
Măcar ca un sărut pe colț de gură
Măcar ca umbra unei fantezii ...

Încă departe nu prea multă vreme
Aștept în prag de răsărit de zi
O undă-a vocii tale să mă cheme ...

PORTRET DE BURLAC

Nodul cravatei tale

Așezat strâmb

Așteptând răbufnirea

Adevărului

Ochiul critic-iscoditor

Plângând

Pe genunchiul destinului

Încremenit

Pe lespedeaa propriei voințe

Realitatea e teama

Furnicând în vârful degetelor.

PUNCT ȘI DE LA CAPĂȚ

Mi-am întins obrazul să lovești
Cu forța dezrobirii
M-am înrădăcinat
Și-ai lovit în puterea prezentului
fragmente de iubire disperată
S-au șters
Ca val trecător
Am rămas o privire fixată-n viitor
Ai fost real?
Te-am cunoscut?
Dacă „da”
A fost doar timp pierdut.

DRAGOSTE CU
GUST DE
CAFFEA

Se țin în brațe
Doi adolescenți
Ea supărată
El cutremurătoare de calm
Caută capăt de fior
Prin mâna stângă
Pe spatele ei gol

Tot ce poate simți ea
E mâna lui
Și gustul de cafea

Se țin în brațe
Doi adolescenți
Indiferenți de văzul tuturor

La urma urmei
E dragostea lor.

SUNT „N O I”

Încă sunt „tu”
Încă vreau „noi”
Mai pot fi încă răsărit;
Încă te-aștept,
Încă mi-e dor,
Mereu, nu încă,
Am greșit.

ESTE **P**OSIBIL

Este posibil să vreau cândva mai mult
Este posibil să rămâi
O mare sau mică părere de rău
Doar atât
Este posibil să uit c-am știut
Că ești
Este totul posibil în gândul meu
Și nu am
Decât ce nu-mi dă Dumnezeu..

NOIEMBRIE

În genunchi îți sărut talpa
Rece ca o adiere de trezire-n adevăr,
Ca realitatea dură a iubirii nepereche,
Ca privirea din culise a celui mai trist
actor;

În genunchi pe frunze moarte
Ce-ar putea renaște încă dintr-un ade-
văr rostit,
Culegând lacrimi de gheață dintr-un
suflet de departe
Strâns la piept răceala falsă de noiem-
brie-obosit.

MI - A M **R**EVENIT

M-am tratat de prea multă iubire,
M-am potrivit modului existent de trai -
Expresia vieții fără sclipire.
Am vrut să fiu un timp cobai;

Nu prea mult, astăzi mi-am revenit.
N-aș putea spune ce-am simțit
Sau poate n-am simțit nimic
Ori poate m-am tratat greșit ...

Am spus și mă repet:
Mi-am revenit!

RAȚIUNI

Furnica urcă Turnul Eiffel.

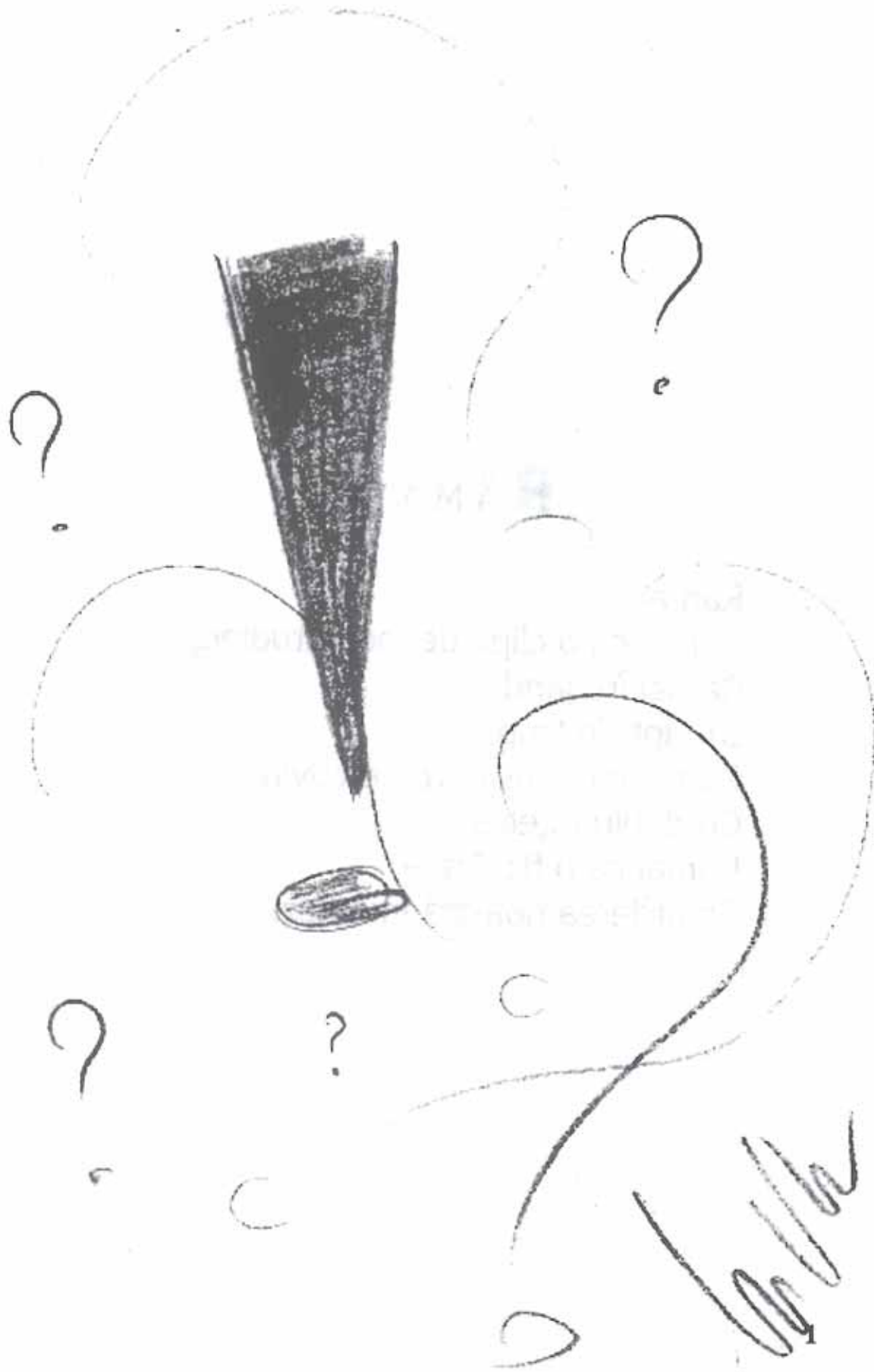
Infinitul este aproape de noi.

Limitele rațiunii
Tot mai înguste.

Urcă pe lacrima voită
A neputințioasei noastre
Existențe comode.

VIAȚA CA SEMNE

Uneori dorm
Pe inconștiența propriului
Pas următor
Semn profund
Trezindu-mă târziu
Ca un mare semn de mirare
Aceeși eu
Cu urme lăsate
De-a lungul
Semnelor de-ntrebare.

RĂMÂI!

Rămâi !
Rămâi ca o clipă de incertitudine,
Rămâi în gând,
În fapt, în trup,
Rămâi ca o înșiruire de cuvinte
Cu dublu înțeles,
Rămâi ca o flacără –
Ca arderea noastră în extaz.

CĂDERE DE ASTRE

Născuți destul de departe în timp,
Așezați complicat de ursite,
Am găsit drum comun, în sfârșit,
Dar drumul căderii de astre topite;

Luna-ntr-un colț se ascunde în ceață,
Prea multă lumină ne-ar descătușa.
Rămânem ca gând în zori de speranță.
Pe undeva poate-i mai bine-așa.

Lumina din suflet înalță chemare-
Nu pot veni și rămâi unde ești;
Trezește-te mereu ca o visare.
Nu mai pot și nu poți să iubești.

DE TOAMNĂ

Frunze pe buze
Idei obtuze
Tăceri confuze...

Sens fără sens
Nici un consens...

Zile sterile
Non-fericire...

Toamnă e azi
Miros de brazi...

RĂDĂCINI

- Mamei -

Vă spun ce n-am spus nimănui
Și totuși știți
O simte fiecare-n felul lui
Văzut sau nevăzut
Din suflet
Cu fiecare zi
O lacrimă de vreme se scurge
Prin existența mea
Și se prelinge spre rădăcini
Acolo unde-am vrea
Îngenuncheați să strângem
Pentru a nu pleca
Dragostea mamei
Și tot ce-nseamnă ea
Mă simt fragilă
Numai la gândul
Că m-ar putea lăsa a nimănui
Tulpină
Cu-n firicel mărunț de rădăcină
Pentru-a putea
Din când în când
Și respira

JOURNAL

(F)

M-așez în fața hârtiei să scriu
Și gândul refuză să-mi lege cuvinte...

Ești atât de departe
Și-i atât de târziu
Și noaptea-i atât de fierbinte...

Mi-e dor!

Asta e !

Mi-e dor să te am lângă mine,
Să mă ții în brațe cuminte...

Ești atât de departe
Și-i atât de târziu
Și norii plâng mărunț peste iubire...

A fericire sau a non-fericire?

Noaptea este-atât de fierbinte!...

Ai să vii, probabil
Și-am să te primesc.
Mă voi purta bine,
E firesc;

Ai să pleci, desigur
De unde-ai venit,
N-o să-mi pară rău că te-am primit,
Dar nici n-am să plâng că n-ai rămas;
Voi face puțin haz de necaz
Că n-am știut la timpul potrivit
Să ne oprim,
Să nu fi devenit ce-am devenit;

Și-ai să mai vii
Așa cum ai mai fost,
Chiar dacă acest du-te-vino
Nu are nici un rost.

Gândești la trecut?

Nimic nu poate fi mai neplăcut
Decât forțarea unui alt început.

Am plecat când am crezut
Că nu mai pot rămâne;
Am plecat când am crezut
Că totul s-a sfârșit.
„A cincea roată la căruță”
Când s-a zis
S-a avut un motiv;

Am plecat când n-am putut rămâne
Și-am plecat când am știut ce vreau.
Nodul, chiar să vrem
Nu s-ar mai ține.
Ai ales
Și-am ales în final.

Sunt în egală măsură stăpâna mea și
slugă,
Puternică și slabă mă simt în ochii mei,
Nobilă și vulgară;

Mă încercă simptomele
Cunoașterii de sine.
Am nevoie de mine
În totul meu.
Voi reuși să aflu
Cine sunt de fapt eu?
Vreau să mă știu,
Să mă cunosc...

Puțin probabil,
N-are nici un rost.
Sunt mereu alta,
Aceași în esență-
Condiție de existență.

Suntem incompatibili azi
Am ajuns la limita răbdării
Și nu e vina depărtării
A nimănuî chiar.

N-am fost ce trebuia să fim
Când ne-am unit
Ne-am acceptat voit sau ne-voit.

A fost un început sfârșit.

Mă simt ca și cum aș fi trăit o viață lângă tine,
Mă simt ca și cum încă una aș mai vrea a trăi,
Sunt plină de starea de-a fi împreună,
Sunt plină de ochii cu sclipiri argintii...

Mi-e teamă cumva de ziua de mâine,
Mi-e teamă oarecum și de ziua de azi...

Privesc pe fereastră un soare ce -
apune...

Ca niciodată, astăzi

Singurătatea

M-a durut cel mai mult.

Și tac... și plâng... și scriu...

Mă simt un ceva împietrit în pustiu

Și aș fi vrut...

Ce mai contează ce-aș fi vrut?

Te-aștept demult

Și nu știu dacă te-am găsit

Sau ești tot mai mult pierdut...

Nu știu dacă ești în mine

Sau eu sunt...

În piept mi se zbate
O frunză de toamnă,
Mai palidă decât anul trecut;
Rezistă la vânturi,
Rezistă la ploi
Și va rezista încă,
Dumnezeu știe cât...

Cuprins

Meditați !	7
Cercul luminii	9
Spasmul realității	10
Eu	11
Cineva la trecut	12
Locul meu	13
M-am trezit	14
Liniște	15
Desăvârșire	16
Prezent limitat	17
Conștiința azi	18
Eul steril	19
Natura din noi	20
Ești aici	21
Regăsirea	23
Portret de burlac	24
Punct și de la capăt	25
Dragoste cu gust de cafea	26
Sunt „noi”	27
Este posibil	28
Noiembrie	29
Mi-am revenit	30
Rațiuni	31
Viața ca semne	32
Rămâi !	33
Cădere de astre	35
De toamnă	36
Rădăcini	37
Jurnal	39

ASOCIAȚIA MACEDONENILOR DIN ROMÂNIA

Друштвото на Македонците од Романија

Cine suntem noi?

Asociația Macedonenilor din România a fost înființată în anul 2000 ca urmare a inițiativei unui grup de macedoneni inimoși.

Încă din anul înființării sale, A.M.R. a reușit să obțină sprijinul etniei macedonene și implicit voturile necesare pentru a avea reprezentare parlamentară. Din anul 2001 asociația noastră este membră, alături de organizațiile tuturor celorlalte etnii, în Consiliul pentru Minorități Naționale, organ consultativ al Guvernului României.

Care este scopul nostru?

Scopul A.M.R. este acela de a:

- *Reprezenta public, promova și ocroti interesele etniei macedonene din România*
- *Aprofunda cunoașterea culturii, limbii și istoriei macedonenilor (vorbitori de limbă slavă)*
- *Apăra și lărgi drepturile individuale ale membrilor minorității macedonene din România*
- *Întări raporturile de colaborare româno-macedonene*

Care sunt realizările noastre?

În scurtul timp trecut de la înființare, organizația noastră, prin efortul membrilor săi, a reușit să-și concretizeze o parte din țelurile sale: înființarea a 29 de filiale în 11 județe, organizarea de cursuri de limbă macedoneană, editarea de publicații de interes pentru etnia macedoneană, editarea de carte, organizarea de expoziții și manifestări ale artiștilor aparținând etniei, înființarea unei trupe de teatru de copii, înființarea unui ansamblu folcloric, organizarea de semina-

rii, mese rotunde și dezbateri pe teme de interes etnic, sărbătorirea principalelor evenimente laice și religioase din viața macedonenilor, organizarea de tabere și expediții pentru tineret și copii, acordarea de premii și burse celor mai meritoși membri ai etniei, acordarea de ajutoare membrilor etniei aflați în nevoie

Planuri de viitor

Editarea primului abecedar în limba macedoneană, organizarea propriului festival folcloric, și multe altele ...

PRIMEȘTE PRIETENIA NOASTRĂ!

Sediul central al Asociației Macedonenilor din România:

București, strada Thomas Masaryk, nr. 29, sector 2, cod 702311

Telefon : 021 - 212.09.22

Fax : 021 - 212.09.23

E - mail : asmacslavro@yahoo.com sau asmacslavro@hotmail.com

Având strămoșii de origine macedoneană, Marina Vlad Docea s-a născut în comuna Urzicuta județul Dolj la 1 iunie 1968, a urmat școala primară și pe cea generală în aceeași localitate, după care în 1984 a absolvit Liceul Nicolae Bălcescu din Craiova la clasa specială cu program sportiv. Anii de liceu i-au adus la proba de ștafetă titlul de campioană națională, recordul național și titlul de campioană balcanică. Începând cu anul 1986, Marina Vlad Docea a devenit pe rând : instructor sportiv, jurnalist, profesor de sport.

Autoarea acestei cărți reușește să surprindă în versurile sale sensibilitatea sa la răspunsurile anilor ce trec, privindu-i permanent cu uimire, bucurându-se mereu de scurgerea timpului, dorindu-și o viață împlinită. Trecând peste toate neîmplinirile vieții poeta merge mai departe, ducându-și viața așa cum este ea, muncind sau savurând plăcerile acesteia.

Mamă, femeie, poetă, Marina Vlad Docea se consideră împlinită privindu-și odrasla - copil plin de talente, distins, puternic, neprețuit, crescut cu dragoste dumnezeiască. Este Mihnea, cu gene lungi și ochi căprui ce a primit în dar talente nemăsurate.

C.D.

Gândurile pline de lirism se transformă în versuri uneori clasice, alteori moderne, (a se citi fraze fragmentate în versuri ce dau impulsuri în dinamica emoției), pentru a-și descătușa frământările, deziluziile, decepțiile, ușurându-și astfel sufletul, precum spune poetul: "Singurătatea la femeie / E un pahar plin cu venin, / Pe care zilnic vrea să-l verse, / Să-i fie amarul mai puțin"

G.M.I.

ISBN : 973-85899-0-8